

бележи колебание в общото движение. Друг път ще я сетят отделните родове, народи или индивиди, ако проче ни затрупат тяхния път. В първия случай ние имаме истинско—више зло. И само то е зло. А в втория случай ние имаме зло за отеелни родове или създания. В първия случай имаме елементи от тжрсената виша етика, а в втория такива от волсха, консха. . . и човешка етика.

И тжй више добро и зло сеца всеки, когато живее в служене или вижда служене на великия животен смисл. Нерило на това зло и добро е щастието или нащатието, които може да изпитва твореца като наблюдава и комамдва живота. Това щастие нередко се разлива по земята и храни с усмивка живота. Дали това не е оная мана, за която ни говори библията?

В сжщност добро и зло се сливат в последна полезност — в постигане смисля живота. Злото е толкова зло, колко е зло за хвжрченето сжпротивлението на вжздуха. Но както без него е невжзможно да се хвжрка, така и без више зло, живота не би постигнал своите цели, Без Дявола и Бог не би изпитал вишето благо на живота. Един без друг те са излишни в нашето сжзнание. Наистина, какво ли би направил Бог, ако Дявола не му сжздаваше работа? Какво ли би подбуждало Дявола кжм пакости, ако те не бяха забранени от Бога? Каква ли стойност бтха имало доброто и злото едно без друго? Доброто и злото са трептението на животния звук, който без последното би бил приспивателен като монотен звжн, като приспивателна песен. Без вишето зло дали не би склопих на веки очи живота — да ли бихте били живи? Най-малкото щяхме да бждем глупави като еднаквостта на безбрежна пустиня.

Служете на родовата си вечност и вие ще получите вишето благо! Така живота ще ви се представи ни като зло ни като добро, а като борба за постигане неговия смисл.

5 „Борбата е по стара от света и неговия човешки творец. Човешкия Бог тя сжтвори от мжглите на страхт и зарите на упованието, а света (гя хубави растения и животни, които шарят земята, кржстосват нейните поля, престрелват нейните вжздушни и водни простори — с всичките им листа и крила, цветя и шарки, тржни и бодили, кори и черупки, смоли и отрови, зжби и клюнове — всичко това, що трепка и плава, що чопли и троши, що кжса и разкжсва, що пжлзи и бяга, що убива и трови) — всичко това пак борбата сжтвори с двете си ржце: страхт и смелостта.